

संकल्पलाई सफल बनाउने सहज साधन

आज विश्व रचयिता, विश्व कल्याणकारी बाबा विश्वको परिक्रमा गर्नेको लागि, विशेष सबै बच्चाहरूको रेख-देख गर्नेको लागि चारैतिर जानुभयो। ज्ञानी बच्चाहरूलाई पनि देख्नु भयो, स्नेही सहयोगी बच्चाहरूलाई पनि देख्नु भयो, भक्त बच्चाहरूलाई पनि देख्नु भयो, अज्ञानी बच्चाहरूलाई पनि देख्नु भयो। भिन्न-भिन्न आत्माहरूलाई आ-आफ्नो लगनमा मगन भएको देख्नु भयो। कोही कुनै कार्य गर्ने लगनमा मगन, कोही तोड्ने कार्यमा मगन, कोही जोड्ने कार्यमा मगन तर सबै मगन अवश्य थिए। सबैको मनमा संकल्प यही रहेको थियो- केही लिऊँ, केही पाऊँ यही लक्ष्यले हरेक आ-आफ्नो कार्यमा लागेका छन्। चाहे हृदको प्राप्ति होस्, फेरि पनि केही मिलोस्, केही बनें यही धुन सबैतिर देख्नु भयो। यसैको बीचमा ब्राह्मण बच्चाहरूलाई विशेष देख्नु भयो। देशमा, चाहे विदेशमा सबै बच्चाहरूमा यही एक संकल्प देख्नु भयो- अब केही गरौं। बेहदको कार्यमा केही बिशेषता गरेर देखाऔं। आफूमा पनि केही विशेषता धारण गरेर विशेष आत्मा बनें। यस्तो उमंग धेरैजसोमा देखियो। उमंग-उत्साहको बीज स्वयंको पुरुषार्थले, साथ-साथै समयको वातावरणले सबै भित्र प्रत्यक्ष रूपमा देख्नु भयो। यही उमंगको बीजलाई बारम्बार निरन्तर बनाउन ध्यान दिने पानी र चेकिङ्ग अर्थात् सदा वृद्धि प्राप्त गर्ने विधि रूपी ताप दिइरहनमा भने नम्बरवार हुन्छन्। बीज लगाउन सबैलाई आउँछ तर पालना गरेर फल स्वरूप बनाउन यसमा अन्तर हुन जान्छ।

बापदादाले अमृतबेलादेखि सारा दिनसम्म बच्चाहरूको यो खेल भन वा लगनको पुरुषार्थ भन, सदा देख्नुहुन्छ। हरेकले धेरै राम्रो स्व प्रति अथवा सेवा प्रति उमंगका संकल्प गर्छन्- अबदेखि यो गर्छौं, यसरी गर्छौं, अवश्य गर्छौं। गरेर नै देखाउँछौं- यस्ता श्रेष्ठ संकल्पका बीज लगाइरहन्छन्। बापदादासँगको रूह-रिहानमा पनि धेरै मीठा-मीठा कुरा गर्छन्। तर जब त्यो संकल्पलाई अर्थात् बीजलाई यथार्थमा ल्याउन थाल्छन् तब के हुन्छ? कुनै न कुनै कुरामा वृद्धिको विधिमा अथवा फलस्वरूप बनाउने विशेषतामा नम्बरवार यथाशक्ति बन्न पुग्छन्। कुनै पनि संकल्प रूपी बीजलाई फलीभूत बनाउने सहज साधन एउटै छ, त्यो हो- “सदा बीजरूप बाबाबाट हर समय सर्व शक्तिहरूको बल त्यो बीजमा भरिरहनु”। बीजरूपद्वारा तिम्रो संकल्प रूपी बीज सहज र स्वतः वृद्धि प्राप्त गर्दै फलीभूत हुन्छ। तर बीजरूपसँग निरन्तर सम्बन्ध नभएको कारणले अरू आत्माहरूलाई वा साधनहरूलाई वृद्धिको विधि बनाइदिन्छन्। त्यस कारणले यस्तो गरौं, यो जस्तो गरौं- यसको विस्तारमा समय र मेहनत धेरै लगाउँछन् किनकि कुनै आत्मा र साधनलाई आफ्नो आधार बनाउँछन्। सागर र सूर्यबाट पानी र किरण नमिलेसम्म, जतिसुकै साधनहरूको पानीले, आत्माहरूलाई आधार सम्झेर सकाश दिए पनि बीज फलीभूत हुन सक्दैन। त्यसैले मेहनत पश्चात, समय लगाए पश्चात पनि प्रत्यक्ष फलको प्राप्ति हुँदैन। त्यसैले चल्दा-चल्दै उत्साह कम हुन जान्छ र स्वयंबाट अथवा साथीहरूबाट अथवा सेवाबाट निराश हुन पुग्छन्। कहिले खुशी, कहिले उदासी दुवै लहरले ब्राह्मण जीवनको नाउलाई कहिले हल्लाउने कहिले चलाउने गर्छन्। आजकल कतिपय बच्चाहरूको जीवनको गति विधि यस्तो देखिन्छ। चलि पनि रहेका छन्, कार्य पनि गरिरहेका छन् तर जस्तो हुनु पर्ने हो त्यस्तो अनुभव गर्दैनन्। त्यसैले खुशी छ तर खुशीमा नाचिरहनु, त्यस्तो छैन। चलिरहेका छन् तर तीव्रगतिको चाल छैन। सन्तुष्ट पनि छन्- श्रेष्ठ जीवनवाला बन्यौं, बाबाको बन्यौं, सेवाधारी बन्यौं, दुःख दर्दको दुनियाँबाट किनारा भयौं तर सन्तुष्टताको बीचमा कहिलेकाहीँ असन्तुष्टताको लहर नचाहेर पनि आउँछ किनकि ज्ञान सहज छ, याद पनि सहज छ तर सम्बन्ध र सम्पर्कमा न्यारा र प्यारा बनेर प्रीति निर्वाह गर्नमा कहिले सहज, कहिले मुश्किल बन्न जान्छ।

ब्राह्मण परिवार र सेवाको प्रवृत्ति, यसलाई भनिन्छ सम्बन्ध सम्पर्क। यसमा कुनै न कुनै कुराले जस्तो अनुभव हुनु पर्ने हो त्यस्तो गर्दैनन्। त्यही कारणले दुवै लहर चल्छन्। अहिले समयको समीपताको कारण पुरुषार्थको यो रफ्तारले समय प्रमाण सम्पूर्ण लक्ष्यसम्म पुर्याउन सक्दैन। अहिले समय हो विघ्न विनाशक बनेर विश्वको विघ्नको बीचमा दुःखी आत्माहरूलाई चैनको अनुभूति गराउने। बहुतकाल देखिको निर्विघ्न स्थितिवालाले नै विघ्न विनाशकको कार्य गर्न सक्छ। अहिलेसम्म आफ्नो जीवनमा आएका विघ्न मेटाउन व्यस्त रहन्छौं, त्यसमा नै शक्ति लगाउँछौं भने अरूलाई शक्ति दिन निमित्त कसरी बन्न सक्छौं? निर्विघ्न बनेर शक्ति जम्मा गर, तब

शक्ति रूप बनेर विघ्न-विनाशकको कार्य गर्न सक्नेछौं। बुझ्यौं!

विशेष दुई कुरा देखियो। अज्ञानी बच्चाहरू सीट लिनमा अथवा सीट दिलाउनमा लागि रहेका छन्। दिनरात स्वप्नमा पनि सीट नै देख्छन् र ब्राह्मण बच्चाहरू सेट हुनमा लागि रहेका छन्। सीट मिलेको छ तर सेट भइरहेका छन्। विदेशमा आफैले बनाएको विनाशकारी शक्तिबाट बच्ने साधन खोज्नमा लागि रहेका छन्। धेरैजसोको जीवन, जीवन होइन तर प्रश्न चिन्ह बनेको छ। अज्ञानीहरू बच्नमा लागि रहेका छन् र ज्ञानी प्रत्यक्षताको झण्डा लहराउनमा लागि रहेका छन्। यस्तो छ विश्वको हाल-चाल। अब उनीहरूलाई पनि दुःखबाट बचाऊ। भिन्न-भिन्न दुःखमा भट्किरहेका आत्माहरूलाई शान्तिको ठेगाना देऊ। अच्छा!

सदा सम्पन्न स्थितिको सीटमा सेट रहने, स्वको र विश्वको विघ्न-विनाशक, बीजरूप बाबाको सम्बन्धले हर श्रेष्ठ संकल्प रूपी बीजलाई फलीभूत बनाएर प्रत्यक्ष फल खाने, सदा सन्तुष्ट रहने, सन्तुष्टमणी बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

होस्टलका कुमारीहरूसँग बापदादाको भेटघाट

आफ्नो भाग्यलाई देखेर हर्षित रहन्छौं नि? उल्टो बाटोमा जानबाट बच्यौं। गुमाउनुको सट्टा कमाउने जीवन बनायौं। लौकिक जीवनमा विना ज्ञानको गुमाउनु नै गुमाउनु छ र ज्ञानी जीवनमा हर सेकेन्ड कमाई नै कमाई छ। त्यसो त तकदिरवान सबै ब्राह्मणहरू छन् तर कुमारीहरू डबल तकदिरवान छन् र कुमारी जीवनमा ब्रह्माकुमारी बन्नु, ब्राह्मण बन्नु यो बहुत महानता हो। कम कुरा होइन। धेरै ठूलो कुरा हो। यस्तो नशा रहन्छ— के बनें भनेर? साधारण कुमारीबाट शक्तिरूप भयौं। मायालाई संहार गर्ने शक्ति हौं नि! मायादेखि डराउने होइन, संहार गर्नेवाला। कमजोर होइन, बहादुर। कहिलेकाहीँ साना-साना कुरामा डराउने त होइनौं? सदा श्रेष्ठ प्राप्तिलाई याद राख्यौं भने साना-साना कुरा केही पनि लाग्दैनन्। अहिले पूरा जीवनको सौदा गर्यौं वा जबसम्म होस्टलमा छौं तबसम्मको सौदा हो? कहिल्यै पनि कोही श्रेष्ठ जीवनदेखि साधारण जीवनमा बुझेर जान सक्दैन। यदि कोही लखपति छ र उसलाई गरिब बन भनेमा बन्छ? परिस्थितिको कारणले कोही बन्छन् पनि तर पनि उसलाई राम्रो त लागेको हुँदैन। त्यसैले यो जीवन हो स्वराज्य अधिकारी जीवन। त्यसबाट साधारण जीवनमा जान सक्दैनौं। त्यसैले अहिले ज्ञानी बनेर अनुभव गरिरहेका छौं अथवा एक अर्काको सङ्ग पाएर चलिरहेका छौं? आफ्नो बुद्धिको फैसला गर्यौं? आफ्नो विवेकले निर्णय गरेर यो जीवन बनाएका हौं नि! वा आमा-बुवाले भनेर आएका हौं? अच्छा!

(२) कुमारीहरूले आफूले आफैलाई सुम्पिएका हौं? जहाँ सेवामा पठाए पनि जान्छौं? पक्का सौदा गरेका छौं वा कच्चा? पक्का सौदा हौं भने जहाँ बसालौं, जे गराउँ... तयार छौं? यदि कुनै पनि बन्धन छ भने पक्का व्यापार भएको छैन। यदि स्वयं तयार छौं भने कसैले रोक्न सक्दैन। बारबालाई बाँधेर राख्छन् तर बाघलाई कसैले बाँध्न सक्दैन। त्यसैले बघिनी कसैको बन्धनमा कसरी आउन सक्छ? उ जंगलमा रहेर पनि स्वतन्त्र हुन्छ। त्यसैले को हौं? बघिनी? बघिनी अर्थात् मैदानमा आउनेवाला। जब एक बल एक भरोसा छ भने हिम्मत बच्चाको, मदत बाबाको हुन्छ। जस्तोसुकै कडा बन्धन होस् तर हिम्मतको आधारले त्यो कडा बन्धन पनि सजिलै खुल्ने छ। जसरी देखाउँछन् जेलको ताला पनि खुल्यो त्यस्तै तिम्रो बन्धन पनि खुल्छ। त्यसैले यस्तो बन। यदि अलिकति पनि बन्धन छ भने त्यसलाई योग अग्निबाट भस्म गर। भस्म भयो भने नाम-निशान पनि गुम हुन्छ। तोड्यौं भने फेरि पनि गाँठो पर्न सक्छ त्यसैले नतोड। यदि भस्म गर्यौं भने सदाको लागि मुक्त हुन्छौं। अच्छा!

चुनिएका अव्यक्त महावाक्य— सरलचित्त बन्यौं भने सफलता मिलिरहन्छ

ब्राह्मणहरूको मुख्य संस्कार हो— सर्वस्व त्यागी। त्यागबाट नै जीवनमा सरलता र सहनशीलताका गुणहरू सजिलै आउँछन्। जसमा सरलता, सहनशीलता छ, उसले अरूलाई पनि अवश्य आकर्षण गर्छ र एक अर्काको स्नेही बन्छ। जो स्वयं सरलचित्त रहन्छ उसले अरूलाई पनि सरलचित्त बनाउन सक्छ। सरलचित्त अर्थात् जुन कुरा सुन्छौं, देख्छौं त्यो सारयुक्त होस् र सारलाई नै उठाइयोस् र जुन कुरा अथवा कर्म स्वयं गर्छौं त्यस्मा पनि सार भरिएको होस्।

जो सरल पुरुषार्थी छ, उसले अरूलाई पनि सरल पुरुषार्थी बनाइदिन्छ। सरल पुरुषार्थी सबै कुरामा अलराउन्डर हुन्छ। उसमा कुनै पनि कुराको कमी देखिँदैन। कुनै पनि कुरामा हिम्मत कम हुँदैन। मुखबाट यस्तो बोल निकलदैन– यो अहिले गर्न सकिँदैन। यही एउटा सरलताको गुणले ऊ सबै कुरामा नमूना बनेर सम्मान सहित पास हुन्छ। जसरी साकार बाबालाई देख्यौ– जति ज्ञानी त्यति नै सरल स्वभाव। जसलाई भनिन्छ बचपनको संस्कार। बुजुकमा बुजुक, बचपनमा बचपन। यसरी बाबालाई अनुसरण गरेर सरलचित्त बन।

अरूको संस्कारलाई सरल बनाउने साधन हो– हुन्छ हजुर भन्नु। जब तिमीले यहाँ हुन्छ हजुर, हुन्छ हजुर गर्छौ तब सत्ययुगमा तिमी प्रजाहरूले त्यति नै हुन्छ हजुर, हुन्छ हजुर गर्नेछन्। यदि यहाँ नै हुन्न, हुन्न गर्छौ भने त्यहाँ पनि प्रजाहरूले टाढैबाट प्रणाम गर्ने छन्। त्यसैले हुन्न भन्ने शब्दलाई निकालि दिनु छ। कुनै पनि कुरा होस् पहिला हुन्छ हजुर। यसबाट संस्कारमा सरलता आउँछ। सरलतामूर्त बन्नको लागि मुख्य गुण सरलता र सहनशीलतालाई धारण गर। जसरी कुनै धैर्यता भएको मनुष्यले सोचेर बुझेर कार्य गर्छ, तब सफलता प्राप्त हुन्छ। त्यसैगरी जो सरल स्वभाववाला सहनशील हुन्छन्, तिनीहरूले आफ्नो सहनशीलताको शक्तिले जस्तोसुकै कठोर संस्कार भएकालाई पनि शीतल बनाइदिन्छन्, कठिन कार्यलाई सजिलो पारिदिन्छन्।

तिम्रो यादगारमा देवताहरूको जुन पनि चित्र बनाउँछन् तिनीहरूको अनुहारमा सरलता अवश्य देखाउँछन्। यो विशेष गुण देखाउँछन्। अनुहारमा सरलता अर्थात् जसलाई तिमीहरूले भोलापन भन्छौ। जति जो सहज पुरुषार्थी हुन्छ ऊ मनसामा पनि सरल, वाचामा पनि सरल, कर्ममा पनि सरल हुन्छ र उसलाई नै फरिश्ता भनिन्छ। सरलताको गुणको धारणाको साथ-साथै समाहित गर्ने, सहन गर्ने शक्ति पनि अवश्य चाहिन्छ। यदि समाहित गर्ने र सहन गर्ने शक्ति छैन भने सरलताले बहुत भोला रूप धारण गर्छ र कहिलेकाहीँ भोलापनले धेरै ठूलो नोक्सान गरिदिन्छ। त्यसैले यस्तो सरलचित्त बन्नु छैन।

सरलताको गुणको कारणले बाबालाई पनि भोलानाथ भनिन्छ, तर उहाँ भोलापनको साथ-साथै सर्वशक्तिवान पनि हुनुहुन्छ। केवल भोलानाथ होइन। त्यसैले तिमीले पनि सरलताको गुण धारण गर तर आफ्नो शक्ति स्वरूपलाई पनि सदा याद राख। यदि शक्ति रूप भुलेर केवल भोला मात्र बन्यौ भने मायाको गोला लाग्छ, त्यसैले यस्तो शक्ति स्वरूप बन, जसले गर्दा मायाले सामना गर्नु भन्दा पहिला नै नमस्कार गरोस्। धेरै सावधान, खबरदार होशियार रहनु छ। ब्राह्मण जीवनमा यस्तो विशेष सम्पन्न बन, जसबाट तिम्रो स्वभाव सदा सरल होस्, बोल पनि सरल, हरेक कर्म पनि सरलता सम्पन्न होस्। सदा एउटै मतमा, एकसँग सर्व सम्बन्ध, एकबाट सर्व प्राप्ति गर्दै सदा एकरस रहने सहज अभ्यासी बन। सदा खुशी रहने गर र खुशीको खजाना बाँड।

सरलताको गुणलाई जीवनमा ल्याउनको लागि वर्तमान समयमा केवल एउटा कुराको ध्यान अवश्य राख्नु छ– तिम्रो स्थिति स्तुतिको आधारमा नहोस्। यदि स्तुतिको आधारमा स्थिति छ भने जुन कर्म गर्छौ त्यसको फलको इच्छा वा लोभ रहन्छ। यदि स्तुति भयो भने स्थिति पनि रहन्छ र निन्दा भयो भने निराश बन्छौ। आफ्नो स्थितिलाई छोड्छन् र बाबालाई भूल्छन्। त्यसैले कहिल्यै नसोच– मेरो स्तुति होस्। स्तुतिको आधारमा स्थिति नहोस्, तब भनिन्छ सरलचित्त। सरलतालाई आफ्नो निजी स्वभाव बनाउनाले समाहित गर्ने शक्ति पनि सजिलै आउँछ। जो सरल स्वभाववाला हुन्छ ऊ सबैको स्नेही हुन्छ। उसलाई सबैद्वारा सहयोग पनि अवश्य प्राप्त हुन्छ त्यसैले उसले सबै कुरालाई सजिलै सामना गर्न वा समेट्न सक्छ। जो जति सरल स्वभाववाला हुन्छ त्यति मायाले पनि कम सामना गर्छ। ऊ सबैको प्रिय बन्छ।

सरल स्वभाव भएकालाई व्यर्थ संकल्प धेरै चल्दैनन्। उनीहरूको समय पनि व्यर्थ जाँदैन। व्यर्थ संकल्प नचल्ने कारणले उनीहरूको बुद्धि विशाल र दूरादेशी हुन्छ। त्यसैले उनीहरूको अगाडि कुनै पनि समस्याले सामना गर्न सक्दैन। जति सरलता हुन्छ त्यति स्वच्छता पनि हुन्छ। स्वच्छताले सबैलाई आफू तर्फ आकर्षित गर्छ। स्वच्छता अर्थात् सच्चाई र सफाई तब आउँछ, जब आफ्नो स्वभावलाई सरल बनाउँछौ। सरल स्वभाववाला बहुरूपी बन्न सक्छन्। कच्चा चीजलाई जुनसुकै रूपमा ल्याए पनि आउन सक्छ। त्यसैले अहिले सुन बनेका छौ, सुनलाई अब अग्निमा गलायौ भने मोल्ड पनि हुन सक्छ। यो कमीको कारणले सेवाको सफलतामा पनि कमी हुन जान्छ। आफ्नो अथवा अर्काको बितेको कुरालाई हेरेनौ भने सरलचित्त हुन्छौ। जो सरलचित्त हुन्छन् उनीहरूमा मधुरताको गुण प्रत्यक्ष देखिन्छ। उनीहरूको नयनबाट, मुखबाट, चलनबाट मधुरता प्रत्यक्ष रूपमा देखिन्छ। जो जति स्पष्ट

हुन्छ ऊ त्यति नै सरल र श्रेष्ठ हुन्छ। स्पष्टता श्रेष्ठताको नजिक हुन्छ र जति स्पष्टता हुन्छ त्यति सफलता पनि हुन्छ र समानता पनि आउँछ। स्पष्टता, सरलता र श्रेष्ठताले बाबा समान बनाइदिन्छ। अँच्छा—

वरदान:-

कुनै पनि परिस्थितिमा पूर्णविराम लगाएर स्वयंलाई परिवर्तन गर्ने सर्वको आशीर्वादको पात्र भव
कुनै पनि परिस्थितिमा पूर्णविराम तब लगाउन सक्छौ, जब बिन्दु स्वरूप बाबा र बिन्दु स्वरूप
आत्मा दुवैको स्मृति रहन्छ। नियन्त्रण गर्ने शक्ति होस्। जुन बच्चाको कुनै पनि परिस्थितिमा
स्वयंलाई परिवर्तन गरेर पूर्णविराम लगाउनमा स्वयंलाई पहिला तयार गर्छ ऊ नै आशीर्वादको पात्र
बन्छ। उसलाई स्वयंबाट स्वयंलाई पनि आशीर्वाद अर्थात् खुशी मिलेको हुन्छ, बाबाद्वारा र ब्राह्मण
परिवारद्वारा पनि आशीर्वाद मिल्छ।

स्लोगन:-

जुन संकल्प गर्छौ त्यसलाई बीच-बीचमा दृढताको छाप लगायौ भने विजयी बन्ने छौ।

सूचना:- आज अन्तर्राष्ट्रीय योग दिवस हो।